

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 25

гр. гр. Добрич , 22.03.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в закрито заседание на двадесет и втори март,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Галатя П. Ханджиева Милева

Членове: Диана Г. Дякова

Жечка Н. Маргенова Томова

като разгледа докладваното от Диана Г. Дякова Въззивно частно гражданско
дело № 20213200500141 по описа за 2021 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е образувано по реда на чл.396 от ГПК въз основа на подадената от ”Водоснабдяване и канализация Добрич”АД със седалище и адрес на управление: град Добрич, бул. ”Трети март” № 59, ЕИК 204219357 частна жалба рег.№ 261602/27.01.2021 год. срещу определение № 260136/18.01.2021 год. по гр.д.№ 00050/2021 год. на Районен съд Добрич,с което е допуснато обезпечение на осъдителен иск с правно основание чл.79, ал.1 вр. чл.86, ал.1 вр. чл.258 и сл. вр. чл.280 и сл.ЗЗД, предявен от М. Д. И., ЕГН ***** с адрес за призоваване: град Добрич, ул. „Трети март” № 40, вх.Б, ап.2 против дружеството за сумата от общо 21 220,87 лева, от която: 16 364,79 лева, представляваща дължими, но неизплатени адвокатски възнаграждения за образувани пред ЧСИ С.С. през 2016г. и ЧСИ Л.Т. през месец януари 2016 год. и водени от адв. М. И., изпълнителни дела срещу длъжници на ответното дружество, ведно с лихвата за забава от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане; 4 956,08 лева, представляваща законна лихва за забава, считано от 12.01.2018 год. до датата на подаване на исковата молба – 12.01.2021 год., чрез налагане на обезпечителна мярка „запор” върху вземанията на ответника от трето лице – „Изипей”АД до размера от 21 220,87 лева.

При данни, че за наложената обезпечителна мярка, частния жалбоподател е бил уведомен от Н.Н.- ЧСИ с рег.№ 810 на КЧС на дата 20.01.2021 год., частна жалба рег.№ 261602/27.01.2021 год. е подадена в срока по чл. 396 ал.1 от ГПК и е процесуално допустима.

Изложени са доводи за недопустимост на допуснатото обезпечение по смисъла на разпоредбата на чл.393 ал.1 от ГПК. Наложената мярка по същество съставлявала предварителна възможност да бъдат упражнени права, преди съдебното им установяване. В случая липсвали както нужда от обезпечаване на претенцията, като и доказателства за нейната основателност.

Ответникът по частната жалба счита същата за неоснователна и настоява да не бъде уважавана.

Неоснователен е излагания довод от частния жалбоподател за недопустимост на обезпечението по смисъла на чл.393 ал.1 от ГПК, тъй като същият не е субект от вида на изчерпателно посочените в разпоредбата такива, а е юридическо лице-търговско дружество. Останалите доводи във връзка с предпоставките за допускане на обезпечението по чл.391 от ГПК е безпредметно да бъдат обсъждани в настоящото производство по следните причини:

Допускането на обезпечението по висящ иск е обусловено на първо място от заявяването му с редовна искова молба. Депозирания по настоящото дело не е такава.

Добричкия районен съд е допуснал обезпечението по заявени с искова молба с вх.№ 260438 от 12.01.2021 год. от М. Д. И., ЕГН ***** с адрес: град Добрич, ул. „Трети март” № 40, вх.Б, ап.2, срещу ”Водоснабдяване и канализация Добрич” АД със седалище и адрес на управление: град Добрич, бул.„Трети март” № 59, ЕИК 204219357 :1./осъдителен иск за сумата от 16 364,79 лева представляваща дължими, но неизплатени адвокатски възнаграждения и 2./осъдителен иск за сумата от 4 956,08 лева, представляваща законна лихва за забава, считано от 12.01.2018 год. до датата на подаване на исковата молба – 12.01.2021 год., по които с разпореждане от дата 12.01.2021 год. е изискал представяне на доказателства за заплащане на ДТ в общ размер от 848.84 лв. /650.60 лв.+ 198.24 лв./.

Видно от съдържанието на исковата молба ,заявена е претенция относно 53 бр. вземания за заплащане на адвокатски възнаграждения по общо 53 договора за правна защита и съдействие. Касае се до множество обективно и кумулативно съединени искове по чл.79 от ЗЗД,във връзка с чл.36 от ЗА в защита на различни интереси .Уговорените и незаплатени възнаграждения са в диапазона 200 лв.-1300 лв. и възлизат на общ размер от 16 364,79 лева,посочен от ищеца като цена на заявен от него 1 бр. иск.Този подход на ищеца не съставлява изпълнение на законовите изисквания на чл.127 т.3 и чл.128 т.2 от ГПК,тъй като всяко парично вземане е предмет на самостоятелен иск,цената му се формира от размера на търсената сума,върху която се дължи заплащане на ДТ от 4%,но не по-малко от 50 лв.При съобразяване претендираните размери на възнагражденията ,ДТ върху 52 бр. иска следва да бъде определена като възлизаща на сумата от 50 лв.,а върху един като възлизаща на сумата от 52 лв.,т.е. ДТ в общ размер от 2 652 лв.Внесената ДТ е в значително по-малък размер-848.84 лв.

С исковата молба е заявена претенция за законна лихва за забавата ,изчислена върху главница 16 364,79 лева /сбора на 53 бр. вземания / за времето от 12.01.2018 год. и до завеждането на делото/,възлизаща на сумата от 4 956,08 лева,като е посочено ,че по уговорка на страните всяко вземане е изискуемо в рамките на една календарна година,считано от образуване на всяко изпълнително дело ,по което ответника е следвало да бъде представляван от ищеца по договорите за правна защита и съдействие.След като обезщетението за забава е посочено в общ размер,а не поотделно размера на търсеното обезщетение за забава в плащането на всяко едно от възнагражденията,не е ясно колко общо акцесорни иска по чл.86 от ЗЗД за забавено плащане на главниците са предявени.При липса на точно и ясно посочена цена на всеки един от исковите по чл. 86 от ЗЗД е невъзможна преценката за дължимия размер на държавната такса за разглеждането им.

Обезпечението се допуска по вероятно основателен иск.Основателността на претенцията подлежи на преценка само ако същата е заявена с редовна искова молба.След като осъдителната претенция е нередовна,на ищеца е следвало да бъде отказано обезпечаването ѝ.Обжалваното определение е незаконосъобразно постановено и следва да бъде отменено,а инкорпорираното в исковата молба искане по чл.389 от ГПК

оставено без уважение.

По изложените съображения,съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 260136/18.01.2021 год. по гр.д.№ 00050/2021 год. на Районен съд Добрич,като вместо това п о с т а н о в я в а :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането по чл.389 от ГПК на М. Д. И., ЕГН ***** с адрес за призоваване: град Добрич, ул. „Трети март” № 40, вх.Б, ап.2 ,инкорпорирано в искова молба с вх.№ 260438 от 12.01.2021 год. за обезпечаване на осъдителен иск с правно основание чл.79, ал.1 вр. чл.86, ал.1 вр. чл.258 и сл. вр. чл.280 и сл.33Д против ”Водоснабдяване и канализация Добрич”АД със седалище и адрес на управление: град Добрич, бул. ”Трети март” № 59, ЕИК 204219357 за сумата от общо 21 220,87 лева, от която: 16 364,79 лева, представляваща дължими, но неизплатени адвокатски възнаграждения за образувани пред ЧСИ С.С. през 2016г. и ЧСИ Л.Т. през месец януари 2016 год. и водени от адв. М. И., изпълнителни дела срещу длъжници на ответното дружество, ведно с лихвата за забава от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане; 4 956,08 лева, представляваща законна лихва за забава, считано от 12.01.2018 год. до датата на подаване на исковата молба – 12.01.2021 год., чрез налагане на обезпечителна мярка „запор” върху вземанията на ответника от трето лице – „Изипей”АД до размера от 21 220,87 лева.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____